

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos XXIV. — Izdan in razposlan dne 8. junija 1888.

79.

Zakon od 6. junija 1888,

da se moč zakona od 25. maja 1883 (Drž. zak. št. 81) o pristojbinskih polajšilih pri konverziji železnocestnih predstvenih obligacij podaljšuje.

S privolitvijo obeh zbornic državnega zbora ukazujem takó:

§. 1.

Moč zakona od 25. maja 1883 (Drž. zak. št. 81). o pristojbinskih olajšilih pri preobratu (konverziji) železnocestnih predstvenih obligacij, razteza se na razdobje od 1. dne januarja 1889 do konca leta 1893.

§. 2.

Zvršitev tega zakona je naročena Mojemu ministru za finance.

Na Dunaji, dne 6. junija 1888.

Franc Jožef s. r.

Taaffe s. r.

Dunajewski s. r.

80.

Zakon od 6. junija 1888,

da se moč zakona od 3. marcija 1868 o kolkovni in pristojbinski prostosti pri zaokrogljevanji zemljišč podaljšuje.

S privolitvijo obeh zbornic državnega zbora ukazujem takó:

§. 1.

Moč zakona od 3. marcija 1868 (Drž. zak. št. 17), o kolkovni (štampeljski) in pristojbinski prostosti pri zaokrogljevanji zemljišč, razteza se na razdobje od 1. dne januarja 1889 do konca leta 1893.

§. 2.

Zvršitev tega zakona je naročena Mojemu ministru za finance.

Na Dunaji, dne 6. junija 1888.

Franc Jožef s. r.

Taaffe s. r.

Dunajewski s. r.

S 1.

Zakon od 6. junija 1888,

z določili o odpisovanju zemljárine zarad kake ujime.

S privolitvijo obeh zbornic državnega zbora ukazujem takó:

§. 1.

Ako kak elementaren prigodek okvari prirodni donos (donos iz prirodnih plodin ali pridelkov) naj se — kjer ne obvelja oproščenje od davka po določilih zakona od 23. maja 1883 (Drž. zak. št. 83), — tedaj odpisuje neki del zemljárine (zemljiškega davka), kadar je pri zemljiških parcelah namenjenih poljedelstvu, ki merijo po štiri hektare, najmanj četrti del prirodnega donosa od kake parcele, a pri parcelah, ki merijo čez štiri hektare, prirodni donos od enega hektara najmanj uničen po toči, vodi ali ognji.

Pri gozdih bodi kak odpis od zemljárine, kadar je požar uničil najmanj četrtino rastočega lesovja gozodne parcele, a pri parcelah, ki merijo čez 40 hektarov, če je pokončal lesovje od 10 hektarov najmanj.

Kadar so se kje žuželke gozdov lotile ter je, da bi se ubranilo njih nadaljnje razširjenje, nastala potreba kaj lesovja z ognjem pokončati, naj se tudi to šteje za požarno škodo.

Kadar kje kaka druga ujima, ki se ne dá odvrniti, pritisne takó, kakor navadno ne biva, namreč: če kvaro delajo mrazovi, dolga suša, neprestano deževje ob žetvi, žuželke ali miši, plesenj (gliva) imenovana *Perenospora viticola* ali *Oidium* (trtna jajčasta plesenj), sme minister za finance zarad tega, da se od zemljárine odpiše velikosti poškodbe primeren del, uporabo določil tega zakona dopustiti pod naslednjimi uveti:

1. Da je donos poljedelstva bil uničen v taki razsežnosti, da je s tem večina kmetij v davkovni občini prizadeta, in

2. da v oziru na posamezne kmetije od čistega donosa, kolikor ga po zemljarskem operatu prihaja na poškodovane parcele, po večji ali manjši stopinji poškodbe gre za uničeno imeti več nego tretjino skupnega čistega donosa cele kmetije, ali

3. da so posamezni zemljiški posestniki od prirodnega donosa izgubili toliko, da so s tem za nekaj časa prišli v stisko.

Kadar snéžen plaz neki kos gozda takó opustoši, da so na eni posamezni ploskvi ali na več

njegovih ploskvah, katere posamič ali skup sestavljajo (delajo) najmanj tretjino vsega tega kosa in od katerih vsaka sama za se meri najmanj po en hektar, na tla povaljeni ali razlomljeni po celi oddelki lesovja takó, da od takih ploskev ni moči vnovič dobiti donosa drugače nego če se nov gozd zaredi po njih, sme tudi minister za finance za tega delj, da se od zemljárine odpiše velikosti poškodbe primeren del, dopustiti uporabo določil tega zakona.

§. 2.

Da se presodi stopinja škode, narejene na prirodnem donosu različnega kmetijskega obdelovanja, treba je ozirati se samó na obdelani del parcel in potlej določiti stopinjo, v kateri je uničen pričakovani donos.

Parcele ali dele parcel, ki še niso bili okmetovani ta čas, kadar se je pripetila ujima, a so bili po načinu kmetovanja navadnega v dotični občini namenjeni za okmetovanje, treba je tedaj jemati v ovedbo škode, kadar vsled ujime za tisto kmetijsko leto ne morejo dati prav nikakega donosa.

Pri gozdnih parcelah je odpisu davka v podlogo jemati uničeno maso lesa (lesovino), katera se kaže iz letne prirasti lesa (letnega prirodnega donosa), proračunjene v katastralnem operatu na oral (jutro), vzeta v odnosu na ploskev, na kateri je bilo lesovje pokončano, in pomnožena z dobo (leti, starostjo) pokončanega lesovja.

Ako se ploskev, gledé katere je bilo uničeno lesovje, po pomagalih (katastralnih spisih, gozdnih mapah itd.), kar jih je pri roki, ali po merjenji za to ne more izračunati, ker gozd ni bil razdjan na skup držečem se okrogu, ampak preskokoma, treba je gledé tega okroga na poskusni ploskvi, ki meri najmanj en oral, poizvedeti stopinjo uničbe na oral in potem vzeti v račun za poškodovano skupno ploskev.

Letni prirodni donos (prirast lesa) jemati je v račun z onim novčnim iznosom, ki je v operatu zemljarskega katastra po vprečniku sečne dobe (*turnus*) vpisan kot leten čist donos na oral poškodovane ploskve.

Kadar je bil cel gozd včenjen v več dobrotnih razredov (vrst), treba je tedaj ozirati se na posamezne dobrotne razrede vsakega za se, kadar so na tanko razmejeni.

Ako ni tako, treba je za odpis davka najti srednji čisti donos na oral.

V oziru na določanje dobe posameznih dobnihih razredov ne sme se prestopati drvosečna doba (*turnus*), kakor je v operatu zemljarskega katastra postavljena v podlogo zadavkovanja.

Tudi se ne sme v nikakem slučaju jemati višja doba, nego iznašajo leta, v katerih je gozd kakor takšen zadavkovan.

§. 3.

Ako se katera v §. 1, odstavku 1, navedenih ujim primeri o času, ko so kmetijski pridelki že spravljani, to je ali pod streho zvoženi, ali — kjer je takó navadno v deželi — na polji hranjeni, naj se davek zaradi poškodbe spravljanih pridelkov ne odpisuje.

§. 4.

V oziru na to, kakó je soditi obsežek poškodbe, naj se pri različnih vrstah kmetijskega obdelovanja na oko jemlje letni donos, ki bi se bil imel doseči v onem kmetijskem letu, v katerem se je ujima prigodila.

Gledé tega paziti je na naslednje reči:

1. Kadar sta gledé vrste obdelovanja, kamer spada dotična parcela, v letu po dve žetvi navadni v tisti občini, naj se vrednost prvega obrodka z dvema tretjinama, a vrednost drugega obrodka z eno tretjino letnega donosa postavi v račun.

2. Takisto naj se tudi uničena prva setev tedaj jemlje samó z dvema tretjinama letnega donosa, ako je bilo moči z novo nasetvijo (nasadbo) doseči neki prirodni donos.

3. Pri meševitem obdelovanju naj se poškodba glavnega pridelka jemlje z dvema tretjinama, a poškodba drugotnega (pritičnega) pridelka z eno tretjino letnega donosa.

Za glavni ali poglavitni pridelek naj se šteje tisti, ki se sklada z vrsto obdelovanja, vpisano v operatu zemljarskega katastra.

4. Kadar se kaka parcela v enem in istem kmetijskem letu po večkrat poškoduje, treba se je na davkovne odpise, kateri so zaradi poprejšnje poškodbe zakonito osnovani ali že dovoljeni, ozirati toliko, kolikor davkovni odpisi, ki se v enem letu dovolijo, ne smejo vsi skup presežati letnega davka, plačevanega od tistega zemljišča.

§. 5.

Koliko davka se odpisuje pri različnih vrstah kmetijskega obdelovanja, ravna se po velikosti škode, ki jo kdo ima na prirodnem donosu, v naslednji postopnosti:

1. Kadar je pokončana četrtna do polovice prirodnega donosa (§. 1, odstavek 1), dovoljuje se

za odpis 25 odstotkov (procentov) letnega davka od prizadete parcele;

2. kadar je pokončana polovica do treh četrtn prirodnega donosa, dovoljuje se odpis 50 odstotkov letnega davka;

3. kadar so pokončane tri četrtnine prirodnega donosa, dovoljuje se odpis 75 odstotkov letnega davka;

4. kadar je pokončan ves donos pridelkov, dovoljuje se za odpis cel letni davek od prizadete parcele.

Kadar po §. 1, odstavku 1, prihaja v poštrev samo nekolikšen (alikovten) del, ali po §. 2, odstavku 1, samo obdelani del parcele, tedaj je za odpis merodaven tudi samó oni delež davka, ki prihaja na ta del parcele.

Odpisu davka, katerega iznos je z ozirom na večjo ali manjšo poškodbo za poškodovane parcele številčno določiti, naj se v podlogo jemlje resnično pripisilo, torej oni odstotek čistega donosa, ki je z ozirom na skupno (vsečiharno) posest podškovanca v davkovnem okraji ali po onih deželah, za katere velja ta zakon, bil uporabljen pri odmerjanju davka od te posesti, za tisto leto, v katerem se je dogodila ujima.

Pri kaki škodi na gozdih najti je najpred resnično pripisilo davka na oral počenši od leta, v katerem se je prigodila ujima, nazaj računeč, za vsa merodavni dobi lesovja enaka leta, odnosno, ako doba zadavkovanja obseza manjše število let (§. 2), za to manjše število let in po tem v račun postaviti za ono ploskev, na kateri je bilo lesovje uničeno.

Ako biva na kaki gozdni parceli lesovje različnih dobnih razredov ter je moči iz razpoložnih pomagat ali po merjenju ploskve posamnih dobnih razredov ugotoviti, naj se resnično davkovno pripisilo na oral in leto najde za vsak dobn razred posebej.

Ako je nasproti pri različni dobi lesovja nemogoče obravnavati ga vsako posebej po posamnih razredih dobe, ugotoviti je poprečno (srednjo) dobo pokončanega lesovja iz srednje debelne dobe lesa, kakor se najde na poskusni ploskvi.

Kadar pri kaki poškodbi gozdov davkovno-odpisna vsota preseza letni davek od poškodovančeve v davkovnem okraji ležeče posesti, treba mu je v prvem letu nakloniti samo delni iznos, enak omenjenemu letnemu davku, in ostanek odpisne vsote naklanjati prav takó v naslednjih letih, dokler se ne izpozajame.

§. 6.

Vsako poškodbo na prirodnem donosu, za katero se na podlogi §a 1 tega zakona zahteva neki

odpis davka, dolžan je poškodovanec ali njegov pooblaščenec v osmih dnevih po tem, ko se je zgodila škoda, naznaniti davkovnemu oblastvu prve stopinje (okrajnemu glavarstvu, davkovni administraciji, davkovni lokalni komisiji). sicer je izgubljena pravica, odpis zahtevati.

Pri pismenih naznanilih ni všteti v ta rok onih dni, v katerih tekó na pošti.

Kadar škoda zadene več zemljiških posestnikov, smejo oni skupaj naznanilo vpodati po zastopniku, kateremu dadó kolka prosto pooblastilo, ali po županu, kateri se bode štel da je njihov pooblaščenec.

§. 7.

Kadar bi promet med občino, v kateri se je prigodila škoda, in sedežem prvostopinskega davkovnega oblastva bil nenavadno zaviran, dopušča se izimno, naznanilo škode v postavljenem nepreloženem roku z enako močjo vpodati pri bližjem davkovnem uradu.

§. 8.

Davkovno oblastvo prve stopinje pretehta prejeta naznanila v oziru na uvete (pogoje) davkovnega odpisa ter dá škodo, če ti uveti obstojé, po komisiji poizvedeti.

Praviloma naj se to ovedovanje opravi precej po vpodanem naznanilu škode, vselej pa vsaj o takem času, da bode po tem, kakeršen je slučaj, mogoče obsežek škode po polnem na gotovo postaviti.

§. 9.

Skodo oveduje na samem mestu odposlanec finančnega oblastva pod sodelovanjem dveh veččakov dovernikov (zaupnih množ), ki jih finančno oblastvo postavi izmed občanov. Kadar bi med občani ne bilo pripravnih gozdarstvu veččih množ dovernikov, da bi preiskavali kako škodo na gozdih, naj finančna oblastva take može privzamejo od drugod. K temu uradnemu poslu, ki ga je treba oklicati, kakor je v kateri občini navada, privzeti je tudi dva uda občinskega zastopa, da kako stvar razjasnita, kjer bi treba bilo, in poškodovancu nihče ne brani, biti pričujoč.

O kakih vgovorih poškodovancev proti komisijskemu najdenju naj komisija precej storí razloko.

Kadar bi večča dovernika bila različne misli, razloča komisije voditelj.

§. 10.

Doverniki in za kako dopoved h komisijskemu ogledu poklicani občinski zastopniki nimajo nikake pravice na odškodovanje od državne blagajne za to, ker so se udeležili ovedovanja škode. Komisijske troške odposlancev finančnega oblastva opravlja državna blagajna.

§. 11.

Na podlogi tega, kar je komisijsko ovedovanje spravilo na dan, naj se iznos davka, ki ga bode odpisati, določi takó, kakor je povedano v §. 5, namreč v slučajih, če je kmetijsko delo okvarjeno po toči, vodi ali ognji, določa finančno deželno oblastvo ta iznos, a v vseh ostalih slučajih minister za finance.

Proti razlokam finančnega deželnega oblastva dopuščen je utečaj (rekurs) na ministra za finance.

§. 12.

Dovoljeni davkovni odpisi odbijejo se od davka, ki so ga dolžni plačati posamni posestniki, in če je bil že opravljen popolnem, pripišejo se v dobro za davek, ki ga bodo v bodoče dolžni, ali se pa, kadar kdo izrecno zahteva, v gotovih novcih vrnejo.

§. 13.

Ta zakon pride v moč z dnem razglašenja.

§. 14.

Zvršitev tega zakona je naročena Mojemu ministru za finance.

Na Dunaji, dne 6. junija 1888.

Franc Jožef m. p.

Taaffe s. r.

Dunajewski s. r.